

РЕШЕНИЕ

№ 806

гр. София, 14.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.02.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Антоанета Аргирова

Диляна Николова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Кайнакчиева, като разгледа дело номер **9736** по описа за **2013** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от АПК, вр.чл. 63, ал. 1, изр.2-ро от ЗАНН.

С Решение от 12.06.2013 г., постановено по н.а.х. дело №7346/2012 г. по описа на Софийски районен съд, СРС, НО, 96-ти състав е отменил Наказателно постановление /НП/ №6/15.03.2012 г., издадено от председателя на Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/, с което на Изпълнителна агенция „Българска служба за акредитация“, Булстат[ЕИК] за извършено административно нарушение на чл.2, ал.2, т.2 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и на основание чл.42, ал.1 от ЗЗЛД и на основание чл.42, ал.1 от ЗЗЛД е наложена „имуществена санкция“ в размер на 12 000 лева и за административно нарушение на чл.23, ал.1 от ЗЗЛД и на основание чл.42, ал.9 от ЗЗЛД е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лева.

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, е обжалвано от административнонаказващия орган АНО/, с искане да бъде отменено и вместо него НП-потвърдено. Релевираното касационно основание е за нарушение на закона-чл.348, ал.1, т.1 от НПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро от ЗАНН и необоснованост.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът се представлява от юрисконсулт Л., която поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ.

Ответникът по касационната жалба се представлява в с.з. пред АС-София град от

адв.С., която оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ. Аргументира неоснователността ѝ в депозирани по делото на 10.02.2014 г. писмени бежеки.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава становище за неоснователност касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, провери изцяло съответствието на атакуваното решение с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

На първо място, АССГ сочи, че за касационната инстанция съществува забрана за нови фактически установявания-чл.220 от АПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН. Неосноваността не е касационно основание-чл.348, ал.1 от НПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, тъй като касационната инстанция не е оторизирана да контролира спазването на правилата на формалната логика в оценъчната дейност на въззивния съд по отношение на наличната доказателствена маса. АС-София град не може да подменя вътрешното убеждение на контролирания съд по фактите, включени в предмета на доказване. К. съд може да контролира само начина на формирането, но не и съдържанието на вътрешното съдийско убеждение, поради което и не може да прави своя преценка на събраните доказателства и да изгражда въз основа на тях фактически изводи. Във връзка с осъществявания контрол за начина на формиране на вътрешното убеждение на контролирания съд АССГ може и е длъжен да прецени дали е допуснато съществено процесуално нарушение в процеса на събиране и преценка на доказателствените материали по делото, свързано с процесуална пасивност на съда, в нарушение на задълженията по чл.13, чл.14 и чл.107 НПК, вр.чл.84 ЗАНН или с игнорирането на доказателства или недостатъчната преценка на някои от доказателствените материали за фактите, включени в предмета на доказване, на което данните по делото в случая не сочат.

Приетата за установена от СРС фактическа обстановка е, че на 19.12.2011 година актосъставителят И. Т. Ч. - И., в присъствието на свидетелите Т. П. и М. Н., съставила АУАН на жалбоподателя, за това че на 05.10.2011 година в [населено място] като администратор на лични данни по смисъла на чл. 3 от Закона за защита на личните данни, с удостоверение за регистрация в КЗЛД № 19453, при осъществяване на дейността си при развитото се административно производство пред ИА „Българска служба за акредитация" по молба на А. К. С. с рег. № 302-4/3/28.01.2010 г. Агенцията с цел да даде указания на молителката, публикувала на интернет страницата писмо изх. № 320-7/П/ОЗ.02.2010 година, в което фигурират трите имена и адрес на С., с които действия обработила личните ѝ данни допълнително по начин несъвместим с целите, за които са събрани. При поискана административна услуга от А. К. С. от ИА „Българска служба за акредитация" обработила личните ѝ данни чрез действията си по публикуване на трите имена и адрес на С. с писмо изх. № 320-7/П/ОЗ.02.2010 г. на интернет сайта на Агенцията без да е предприела необходимите технически и организационни мерки, за да се защитят тези данни от неправилен достъп, разпространение, както и други незаконни форми на обработване чрез разпространението им на трети лица без правно основание. АУАН бил съставен в

присъствие на Е. Я., която написала възражение, че ще представи такива в законовия срок. В тридневния срок постъпили възражения по така съставения АУАН. Въз основа на така съставения АУАН наказващият орган издал атакуваното НП, с което на жалбоподателя за извършено административно нарушение на чл. 2 ал. 2 т. 2 от ЗЗЛД и на основание чл. 42 ал. 1 от ЗЗЛД е наложена имуществена санкция в размер на 12 000 лева и за административно нарушение на чл. 23, ал.1 от ЗЗЛД и на основание чл.42, ал.9 от ЗЗЛД-имуществена санкция в размер на 1000 лева.

За да отмени НП въззивната инстанция е приела, че в административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, изразяващи се в неотразяването в АУАН на законовата разпоредба, която е била нарушена-чл.42, т.5 от ЗАНН, което ограничавало правото на защита и конкретно правото на нарушителя по чл.44 от ЗАНН в тридневен срок от съставяне на АУАН да направи писмени възражения. Отделно от това, така, както били записани в НП нарушенията разпоредби, създавали неяснота относно приетото от административния орган нарушение.

Решението е правилно по крайния си резултат.

1. В случая действително, както твърди касаторът само т.3 от АУАН № 44/19.12.2011г. не отговаря на установените от закона реквизити от гледна точка на обстоятелството, че не е посочена нарушената правна норма. За деянието описано в т.3 от АУАН, обаче не е било издадено НП. В тази му част, производството е било прекратено с резолюция на органа по чл.54 от ЗАНН. Същото е издадено само за описаните в пункт 1 и пункт 2 административни нарушения.

2. От фактическа страна НП е издадено за това, че при развитото се административно производство пред ИА „Българска служба за акредитация" по молба на А. К. С., с рег. № 302-4/3/28.01.2010 г., Агенцията с цел да даде указания на молителката, публикувала на интернет страницата писмо изх. № 320-7/П/ОЗ.02.2010 година, в което фигурират трите имена и адрес на С..

3. Така описаното от фактическа страна е квалифицирано едновременно като нарушение на чл.2, ал.2, т.2- допълнително обработване чрез публикуване на интернет страницата на Агенцията на личните данни /име и адрес/ по начин несъвместим с целите, за които са събрани, както и като нарушение на чл.23, ал.1 от ЗЗЛД-непредприемане на необходимите технически и организационни мерки, за да се защитят същите лични данни /име и адрес/ от неправомерно обработване чрез разпространението им на трети лица, осъществено чрез публикуването на данните на интернет страницата на Агенцията.

а/ Съгласно чл.2, ал.2, т.2 от ЗЗЛД, личните данни трябва да се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели; допълнително обработване на личните данни за исторически, статистически или научни цели е допустимо, при условие че администраторът осигури подходяща защита, като гарантира, че данните не се обработват за други цели, с изключение на случаите, изрично предвидени в този закон.

б/ Съгласно чл.23, ал.1 от ЗЗЛД, администраторът на лични данни предприема необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване.

За АССГ, след като изпълнителното деяние е осъществено чрез

действие-публикуване на интернет страницата на Агенцията на лични данни, не може ответникът по касационната жалба чрез това деяние едновременно да е осъществил две административни нарушения- да е обработил неправомерно допълнително личните данни, което предполага активно поведение, от една страна, а от друга да е бездействал-непредприел необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните разпространение.

С издаденото от него НП, АНО е създал пълна неяснота относно противоправното поведение, за което санкционира ответника по касация. В административнонаказателното производство е недопустимо волята на АНО да се извлича чрез тълкуване. Съдът не може да иземе функцията на АНО и да упражни вместо него предоставената му административнонаказателната компетентност. Подобно нелегитимно упражняване на правомощие от съда би представлявало грубо нарушение на правото на защита на санкционираното с НП лице.

С оглед на изложеното, като е отменил НП, СРС е постановил законосъобразно по крайния си резултат решение, което следва да се остави в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221,ал.2, предл.1 от АПК, вл.чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, IX касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 12.06.2013 г., постановено по н.а.х.дело №7346/2012 г. по описа на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

:

ЧЛЕНОВЕ :